

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI KADENCJA**

Warszawa, dnia 17 grudnia 2005 r.

Druk nr 36

**MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Pan
Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zgodnie z art. 121 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej mam zaszczyt przekazać Panu Marszałkowi do rozpatrzenia przez Senat uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 5. posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2005 r. ustawę

o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

Z poważaniem

(-) Marek Jurek

USTAWA
z dnia 16 grudnia 2005 r.

o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa

Art. 1.

W ustawie z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) w ust. 1:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) wyłączone zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przed Sądem Najwyższym;

2) zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przed sądami powszechnymi, wojskowymi i polubownymi;”;

– w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) inicjowanie i opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących spraw z zakresu gospodarowania mieniem Skarbu Państwa.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zastępstwo, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, nie obejmuje spraw:

1) rozpoznawanych w postępowaniu wieczystoksięgowym;

2) w przedmiocie wpisu do właściwego rejestru;

3) rozpoznawanych w postępowaniu upadłościowym lub naprawczym;

4) rozpoznawanych w postępowaniu egzekucyjnym.”;

2) art. 11 i 12 otrzymują brzmienie:

„Art. 11. 1. Koszty postępowania w sprawie, w której Prokuratura Generalna wykonuje zastępstwo procesowe Skarbu Państwa, ponosi podmiot reprezentujący Skarb Państwa, którego dotyczy przedmiot tego postępowania, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Podmiot reprezentujący Skarb Państwa nie ponosi kosztów zastępstwa procesowego wykonywanego przez Prokuraturę Generalną.

Art. 12. 1. Podmiot reprezentujący Skarb Państwa zawiadamia niezwłocznie Prokuraturę Generalną o stanie prawnym lub faktycznym związanym z działalnością tego podmiotu, który uzasadnia wszczęcie w imieniu Skarbu Państwa postępowania sądowego w sprawie, w której zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuraturę Generalną jest obowiązkowe, przekazując jednocześnie informacje i dokumenty niezbędne do wszczęcia postępowania sądowego.

2. W przypadku wyłącznego zastępstwa procesowego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, niezwłocznie po powzięciu wiadomości o zaistnieniu okoliczności, które mogą uzasadniać podjęcie czynności przed Sądem Najwyższym, podmiot reprezentujący Skarb Państwa przekazuje Prokuratorii Generalnej informacje i dokumenty zgromadzone w sprawie wraz ze swoim stanowiskiem dotyczącym zasadności podjęcia czynności przed Sądem Najwyższym, szczegółowymi informacjami o przedmiocie postępowania oraz dowodami w sprawie.”;

3) art. 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„Art. 13. 1. Podmiot reprezentujący Skarb Państwa przekazuje Prokuratorii Generalnej, na jej żądanie lub z własnej inicjatywy, wszelkie informacje i dokumenty niezbędne do wykonywania przez Prokuratorię Generalną zastępstwa procesowego Skarbu Państwa.

2. Na żądanie Prokuratorii Generalnej lub z własnej inicjatywy podmiot reprezentujący Skarb Państwa przekazuje Prokuratorii Generalnej stanowisko w sprawie, w której zastępstwo procesowe Skarbu Państwa wykonuje Prokuratoria Generalna.

3. W przypadkach wymagających wiadomości specjalistycznych, Prokuratoria Generalna może zasięgać opinii biegłych i korzystać z tłumaczy.

Art. 14. 1. Podmiot reprezentujący Skarb Państwa składa Prokuratorii Generalnej, na jej żądanie lub z własnej inicjatywy, wnioski w przedmiocie wszczęcia postępowania lub czynności procesowych w sprawie, w której Prokuratoria Generalna wykonuje zastępstwo procesowe Skarbu Państwa. Prokuratoria Generalna nie jest związana treścią wniosków, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Wniosek podmiotu reprezentującego Skarb Państwa w przedmiocie wszczęcia postępowania, cofnięcia pozwu lub wniosku, uznania roszczenia lub wniosku, zrzeczenia się roszczenia, ograniczenia roszczenia lub zawarcia ugody sądowej jest wiążący dla Prokuratorii Generalnej. W razie niezgodności stanowiska Prokuratorii Generalnej z wnioskiem podmiotu reprezentującego Skarb Państwa, Prokuratoria Generalna żąda od podmiotu reprezentującego Skarb Państwa stanowiska na piśmie.

3. W przypadku, w którym nie można ustalić podmiotu reprezentującego Skarb Państwa w określonej sprawie, wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, może złożyć, na wniosek Prezesa Prokuratorii Generalnej, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.

4. Jeżeli podmiot reprezentujący Skarb Państwa, mimo żądania Prokuratorii Generalnej, nie składa w określonym terminie wniosków, o których mowa w ust. 1 lub 2, Prokuratoria Generalna – o ile jest to konieczne dla zachowania terminów wynikających z przepisów prawa albo ustalonych przez sąd, trybunał lub inny organ orzekający – podejmuje czynności według swojego uznania, zawiadamiając o tym podmiot reprezentujący Skarb Państwa.”;

4) w art. 19 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prokuratoria Generalna używa wizerunku orła ustalonego dla godła Rzeczypospolitej Polskiej oraz pieczęci urzędowej określonej w przepisach o pieczęciach państwowych.”;

5) w art. 20 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezesa i wiceprezesów Prokuraturii Generalnej powołuje się spośród osób posiadających kwalifikacje do zajmowania stanowiska radcy Prokuraturii Generalnej. Przepisy rozdziałów 3 i 5 stosuje się odpowiednio do Prezesa i wiceprezesów Prokuraturii Generalnej.”;

6) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. 1. W skład Prokuraturii Generalnej wchodzi Główny Urząd Prokuraturii Generalnej z siedzibą w mieście stołecznym Warszawie oraz mogą wchodzić oddziały Prokuraturii Generalnej.

2. Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, może tworzyć, w drodze zarządzenia, oddziały Prokuraturii Generalnej z siedzibami w miejscowościach, w których mają siedziby sądy apelacyjne. W zarządzeniu określa się siedzibę i właściwość miejscową oddziału, która obejmuje obszar właściwości co najmniej jednego sądu apelacyjnego.

3. Główny Urząd Prokuraturii Generalnej wykonuje zadania i czynności oddziału Prokuraturii Generalnej w obszarze właściwości Sądu Apelacyjnego w Warszawie oraz w obszarach właściwości sądów apelacyjnych, dla których nie utworzono oddziałów Prokuraturii Generalnej.

4. Prezes Prokuraturii Generalnej może przekazać sprawę oddziałowi lub Głównemu Urzędowi Prokuraturii Generalnej z pominięciem ich właściwości miejscowej, jeżeli wymaga tego ochrona praw lub interesów Skarbu Państwa. W takim przypadku przepis art. 8 ust. 5 stosuje się odpowiednio.”;

7) w art. 25 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres i tryb współdziałania Prokuraturii Generalnej przy wykonywaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa z organami władzy publicznej, państwowymi osobami prawnymi, państwowymi jednostkami organizacyjnymi niemającymi osobowości prawnej oraz organami jednostek samorządu terytorialnego i innymi podmiotami, którym powierzono wykonywanie zadań publicznych na podstawie ustaw lub porozumień, w tym w szczególności zakres czynności wykonywanych w ramach współdziałania przez Prokuratorie Generalną i te podmioty, terminy wykonywania tych czynności oraz wymieniane informacje i dokumenty, z uwzględnieniem wymogów wynikających z przepisów dotyczących właściwych postępowań.”;

8) w art. 43 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wynagrodzenie radcy składa się z wynagrodzenia zasadniczego odpowiadającego zajmowanemu stanowisku służbowemu, dodatku za wieloletnią pracę oraz dodatku funkcyjnego w razie powierzenia funkcji w Prokuraturii Generalnej.”;

9) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Art. 44. 1. Radcy przysługuje dodatek za wieloletnią pracę w wysokości wynoszącej po 5 latach pracy 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego. Dodatek ten wzrasta o 1% za każdy dalszy rok pracy aż do osiągnięcia 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

2. Do okresów pracy uprawniających do dodatku za wieloletnią pracę wlicza się wszystkie poprzednie, zakończone okresy zatrudnienia oraz inne

udowodnione okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

3. Do okresów pracy, o których mowa w ust. 2, nie wlicza się okresów zatrudnienia w partii komunistycznej (Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej), jak również w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944-1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz. U. z 1999 r. Nr 42, poz. 428, z późn. zm.¹⁾), w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 1 lipca 1989 r.
4. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, sposób zaliczania zakończonych okresów zatrudnienia do okresów pracy uprawniających do dodatku za wieloletnią pracę oraz okresy, za które przysługuje ten dodatek, i terminy jego wypłaty, z uwzględnieniem odrębnych przepisów dotyczących takiego dodatku.”;

10) art. 48 otrzymuje brzmienie:

„Art. 48. Radcy przysługuje corocznie dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze:

- 1) 6 dni – po 10 latach pracy w Prokuraturii Generalnej;
- 2) 12 dni – po 20 latach pracy w Prokuraturii Generalnej.”;

11) art. 49 uchyla się;

12) w art. 59 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Członkiem komisji dyscyplinarnej może być radca dający należytą rękojmię wykonywania tej funkcji.”;

13) rozdział 7 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 7

Inni pracownicy Prokuraturii Generalnej

Art. 67. 1. W Prokuraturii Generalnej mogą być zatrudnieni pracownicy inni niż radcowie.

2. Do pracowników, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.²⁾), a w sprawach nieuregulowanych także w tych przepisach – przepisy Kodeksu pracy.

3. Jeżeli stosunki pracy pracowników, o których mowa w ust. 1, regulują inne przepisy szczególne, do pracowników tych stosuje się również te przepisy.”;

14) w art. 68:

- a) pkt 1 i 2 uchyla się,

---

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. 1999 r. Nr 57, poz. 618, Nr 62, poz. 681 i Nr 63, poz. 701, z 2000 r. Nr 43, poz. 488 i Nr 50, poz. 600, z 2002 r. Nr 14, poz. 128, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 765, Nr 153, poz. 1271 i Nr 175, poz. 1434, z 2003 r. Nr 44, poz. 390 i Nr 99, poz. 921, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 oraz z 2005 r. Nr 164, poz. 1365.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1353 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 1, poz. 18, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 169, poz. 1417.

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) art. 87¹ otrzymuje brzmienie:

„Art. 87¹. § 1. W postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się w postępowaniu o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego oraz gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

§ 3. Przepisu § 1 nie stosuje się także wtedy, gdy zastępstwo procesowe Skarbu Państwa jest wykonywane przez Prokuraturię Generalną Skarbu Państwa.”;

15) w art. 70 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w art. 66 w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) osób, które co najmniej trzy lata zajmowały stanowisko radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.”;

16) w art. 71 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w art. 25 w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) osób, które co najmniej przez trzy lata zajmowały stanowisko radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.”;

17) art. 74 otrzymuje brzmienie:

„Art. 74. W ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. - Prawo o notariacie (Dz.U. z 2002 r. Nr 42, poz. 369, z późn. zm.³⁾) w art. 12 w § 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) osób, które co najmniej przez trzy lata zajmowały stanowisko radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.”;

18) art. 82 otrzymuje brzmienie:

„Art. 82. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 94, poz. 788 i Nr 169, poz. 1417) w art. 175 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli skargę kasacyjną sporządza sędzia, prokurator, notariusz, radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, będący stroną,

---

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 124, poz. 1152 i Nr 217, poz. 2142, z 2004 r. Nr 62, poz. 577, Nr 147, poz. 1547, Nr 173, poz. 1802 i Nr 202, poz. 2067 oraz z 2005 r. Nr 163, poz. 1361, Nr 167, poz. 1398 i Nr 169, poz. 1417.

jej przedstawicielem lub pełnomocnikiem albo jeżeli skargę kasacyjną wnosi prokurator lub Rzecznik Praw Obywatelskich.”.”;

19) w art. 83:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Sprawy wszczęte przed właściwym sądem, trybunałem lub innym organem orzekającym przed dniem wejścia w życie ustawy, w których zgodnie z jej przepisami, po dniu wejścia w życie ustawy, zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną jest obowiązkowe, są prowadzone na dotychczasowych zasadach.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Sprawy przed Sądem Najwyższym, w których zgodnie z przepisami ustawy, po dniu jej wejścia w życie, zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną jest wyłączne, są prowadzone na dotychczasowych zasadach, o ile przed dniem wejścia w życie ustawy zostały w sprawie podjęte czynności procesowe przed Sądem Najwyższym lub czynności procesowe związane z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowane przed sądem niższej instancji.”;

20) w art. 85 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia 14 marca 2006 r. koszty organizacji i funkcjonowania Prokuraturii Generalnej, w tym wydatki na wynagrodzenia radców i innych jej pracowników, są finansowane ze środków Funduszu Skarbu Państwa, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.⁴⁾).”;

21) art. 86 otrzymuje brzmienie:

„Art. 86. Ustawa wchodzi w życie z dniem 15 marca 2006 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 84 i 85, które wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) rozdziałów 5-7 oraz art. 72, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.”.

Art. 2.

1. Członkowie korpusu służby cywilnej zatrudnieni w komórkach obsługi prawnej administracji rządowej (departamentach prawnych, biurach prawnych, zespołach radców prawnych), jak również w innych komórkach organizacyjnych, spełniający wymogi określone w art. 29 ust. 1 pkt 1-3, 5 i 6 ustawy wymienionej w art. 1, w terminie do dnia 15 lutego 2006 r. mogą zgłosić Pełnomocnikowi, o którym mowa w art. 84 ust. 1 tej ustawy, zamiar przejścia do pracy w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa. W drodze porozumienia z dotychczasowym pracodawcą, zawartego na wniosek Pełnomocnika, może on zatrudnić na stanowisku radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa pracownika, który zgłosił zamiar przejścia do pracy w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

---

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 60, poz. 535 i Nr 90, poz. 844, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 116, poz. 1207, Nr 123, poz. 1291, Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2703 i 2722 oraz z 2005 r. Nr 167, poz. 1400, Nr 169, poz. 1418, Nr 178, poz. 1479 i Nr 184, poz. 1539.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do niebędących członkami korpusu służby cywilnej pracowników zatrudnionych w komórkach obsługi prawnej (biurach legislacyjnych, departamentach prawnych, biurach prawnych, zespołach radców prawnych), jak też w innych komórkach organizacyjnych państwowych jednostek organizacyjnych oraz do pracowników samorządowych zatrudnionych w komórkach obsługi prawnej, jak również w innych komórkach organizacyjnych urzędów jednostek samorządu terytorialnego, których organy lub członkowie organów na podstawie przepisów szczególnych podejmują za Skarb Państwa czynności w postępowaniach sądowych.

Art. 3.

Wnioski złożone na podstawie art. 84 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują ważność.

Art. 4.

Pełnomocnik, o którym mowa w art. 84 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, w okresie sprawowania swojej funkcji może zatrudniać radców Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa i innych pracowników, niezbędnych przy organizowaniu Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa. Do tych radców i innych pracowników stosuje się zasady wynagradzania dotyczące radców i innych pracowników Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa.

Art. 5.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.

MARSZAŁEK SEJMU

(-) Marek JUREK